

Jeg skal her bemærke, at der neppe heller for Abonnementsbilletternes Vedkommende er Tale om nogen ublu Avance, naar man tager Billetopkøbernes Risiko og ovenanførte ikke ringe Arbejde med Fordeling og Regnskab i Betragtning.

Endelig skal jeg tilføje, at det selvfølgelig i høj Grad vilde være i Overensstemmelse med Teaterbestyrelsens Ønske, om Teatrets Forhold var saaledes ordnede, at Billetpriserne kunde nedsættes, hvorved Befolkningens brede Lag kunde faa lettere Adgang til Teatrets Forestillinger. Men dette er jo udelukkende et Pengespørgsmaal.

Den nuværende Direktion har saa langt fra haft det Indtryk, at den kunde se bort fra den økonomiske Side af Sagen, idet det tværtimod stadig er blevet den paalagt, at det under Teatrets Drift gjaldt om at faa den bedst mulige økonomiske Balance. Den Omstændighed, at Teatrets Drift i sidste Sæson fremviste et endog betydeligt Overskud, ca. 100 000 Kr., det største, Teatrets Historie kan opvise, maa dog ikke give noget Fingerpeg i Retning af, at noget lignende vil gentage sig. Dette vil ikke vise sig muligt paa Grund af de meget betydelige Lønkrav, som er stillede af det samlede Personale, i Forbindelse med den almindelige Prisstigning, der gør sig gældende paa alle Omraader ved Anskaffelser og Vedligeholdelser.

Teaterbestyrelsen nærer den Anskuelse, at Billetpriserne nu er naaet til et Punkt, som neppe lader sig overskride. Hvis derfor Bestyrelsen stadig skal stræbe hen imod økonomisk Balance, turde det være lidet formaalstjenligt at træffe Foranstaltninger, der forringer Indkomsterne. Bestyrelsen kan ikke skønne rettere, end at det planlagte Forbud mod Mellemandhandel med Billetter henhører til saadanne Foranstaltninger.

A. Brockenhuus-Schack.

Til Undervisningsministeriet.
